

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat emet

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 625 = 1865

מילקש תשרפל דוע

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9406

לשבת פרשת שקלים

לא נעדר דהקב"ה מונה כל זכאיו חף בשמים לכל כוכב יקרא בשם ולמה הוא דודאי הקב"ה אין לר"ך לקרוא להם בשם שיעשו את העבודות שלהם דודאי לבה השמים שמים ושמיים לעשות רצון קונם כי לך נבראו והוה התענוג שלהם מה שנותנין שירות ותשבחות להי' ית' אך הא דהקב"ה מונה אותם וקורא אותם בשם הוא לטובתם ממש דע"י שהקב"ה מזכיר שנותם בפרטות כל אחד מזה בא החיות שלהם כי בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו וכו' ומזה הזכירה והתספר נחמד חיותם ונמשך כח רוחניות להם כמו כן לבאות ישראל מלינו שהקב"ה אזה למנותם כשהי' מרגיש בהם שפלו ממדריגתם כמו שהיה אחר חטא העגל והיה לר"ך הקב"ה לזאת למנותם ומשה בודאי כשמנה אותם בדביקות בדיבור אלפי אשר הי' מדברת מחוך גרונו של משה וע"י שהי' כל אים ישראל בדיבור של משה ע"י המשך לכל אי חיות מלעילא וחוה שאמר כי תשא את ראש בני ר"ל כשחנטרך לישא ולזקוף ראשן של ישראל ולהמשך עליהם חיות ע"י המספר דלעילא של השם ב"ה שמוכיר כל אים ישראל וע"י בא כח וחיות לכל אים ישראל שלא יעדר ח"ו שום אדם ולא יהי' להם שום חסרון והעדר חוהו שמשמעין על השקלים שע"י השקלים נותן הבנה וחיות לעולם ומתמיען ע"י השקל זה למעלה לפי אבינו שבשמים שהקב"ה יזכור כל אים ישראל ויש בכלן עוד הרחבת דברים ותן לחכם ויחכם וכדי להביך מה שנתקשה משה במחלית השקל עד שדרשו ח"ו זה יתנו מלמד שהראה לו הקב"ה מטבע של אש מתחת כסא הכבוד ואמר כזה יתנו מה זה הקשוי של משה ומתו התשובה שהשיבו השם אך דשורש הדבר הוא כך דמשה נתקשה בזה הדבר דזה מחלית השקל באו לכפר על מעשי העגל והתקשה בזה מאין בא זה מחלית החטא ע"י מטבע זו שיתנו וגם דלמה היא דווקא מחלית השקל דהוא מחלית דבר שלם ועל מה הוא מרמז לזה הראה לו הקב"ה י"ת מטבע של אש כאשר יבחר בס"ד דהנה כתיב בסדרא זו ויקח משה חלי הדם וישם באגנות וחלי הדם זרק על המזבח ויקח משה חלי הדם ויזרוק כו' ויאמר הנה דם דם הברית אשר כרת ה' עמכם על כל הדברים וכתב האברכהאל בספרו מלמיה ישועה דשורש הדבר של כריתות הברית דבניהג שבטולס הוא כשני מלכיס כורתים ברית לתוך האהבה בניהם ולהיות כל אחד בעזר חבירו וסיוע של חבירו אז שותין כ"א כוס יין וכל אחד נוקף אלבעו ומורידין טפה של דם בתוך הכוס וכ"א שותה כוס המערב בטפת דם של חבירו וזה הדבר מורה שמערבין את דמם הוא החיות שלהם כי הדם הוא הנפש להיות להם לב אחד ויהי' בהם אחדות וכ"א מחויב ליתן דתו ולמסור נפשו עבור חבירו זהו הכריתות ברית והנה מלכותא דרקיע כעין מלכותא דארעא שמשא רבינו ע"ה ראה לכרות ברית בין ישראל לאביהם שבשמים חף דלא שייך למעלה כריתת ברית ע"י דם ח"ו אך משה עשה דונמא זו כעין רמז במה שלקח חלי הדם מן

השלמים וישם באגנות דהוא מרומז נגד ישראל וחלקם דהנה כתיב שררז חכן הסהר דזה קאי על סנהדרין וחלי הדם זרק על המזבח זהו חלקו של מעלה כביכול ויאמר הנה דם הברית אשר כרת ה' עמכם ברית שיהי' אהבה בין כני' לבורא כל העולמים שהיא י"ת יזכור אותנו וישפיע לנו לרכינו ואנחנו נהי' דבוקים בו ולהוסיף כח בבורות שלמעלה וכו' יש לומר דעל כוונה זו פקד הסי"ת שיתן ישראל מחלית השקל לעורר המחלית הדם של כריתות הברית של מרע"ה אשר כרת ה' עמנו להטיב לנו וחף שמשא נתקשה בזה המטבע וכפרו עונותם של חטא העגל לזה הראה לו הש"י מטבע של אש ר"ל שהראה לו הטבע של אש דהנה האש טבעו להיות מתלהב ועולה למעלה לחיור ואח"כ חוזר וקופלת למטה כמו כן טבע הדריקים דהנה כתיב וחלי הדבקים בהי' אלקיים וכו' ומקשה הש"ס וכי אפשר לדבק בשכינה והלא כתיב כי ה' אלוקך אש אוכלה הוא וחי פירוש הש"ס כפשוטו דבאמת אפשר ואפשר שיש דריקים שמייעים למדריגת הדביקות להיות דבוק בשכינה ה' דהש"ס מרמז לרבר אחר דודאי כמו טבע האש ח"א להיות במקום ח' אלא עולה ויורדת כמו כן הדריקים באמת עיקר הדבקות הוא התלהבות ואש הרוחני הבויער בלב האדם והחשוקה לעלות למעלה לדבק בשרשו אך זה ח"א בתמיון כ"א בדרך והחיות רצוא ושוב שא"א להיות לאדם דבוק תמיד בדבקות עליון דלפעמים נופל האדם ממדריגתו וחלי חוזר ומתלהב למעלה כטבע האש וזו בחינת מטי ולא מטי וזה שמתקשה הש"ס וכי אפשר לדבק בשכינה להיות דבוק תמיד למעלה בהתלהבות והחמוס של אדם הלא כתיב כי ה' אש אוכלה הוא דאכילה דלעילא הוא האש התלהבות והחמוס של האדם אשר מתלהב ובויער לבו לעבודת הבורא ב"ה וחוה התענוג ואכילה של הבורא ב"ה כביכול וטבע האש ח"א להיות תמיד עולה רק חזרת ויורדת למטה בבחינת רצוא ושוב כנ"ל וחוה שהראה לו הש"י מטבע של אש ר"ל הטבע והבחינה של האש שא"א להיות תמיד למעלה בחמדות וחף שיפלו ישראל ממדריגתן ומדביקות העליון מ"מ כשיעוררו בזה המחלית השקל מחלית דם וכריתות ברית אשר כרת עמנו וכו' יעוררו הדביקות העליון והאבה הבורא לניי אשר מים רבים לא יוכלו לכבות אהבתה וכו' יתכפרו נמז כן אעפ"י שביט המקדש חרב ואין לנו שקל הקודש כשאלו קוראין בפי שקלים מעלה עלינו הכתוב כחילו שקלנו ואלו מעוררין הברית ודביקות עליון להיות שקלינו מקדימין לשקל המן ולהכריע הכף מאזניים בשקל הכסף של ישראל נגשו הדריק כמו הלשון המכריע את המשקלות של הכף מאזניים כמשה כסף נבחר לשון לר"ך והוא י"ת יזכור אותנו לטובת להשפיע לנו שפע רצון חכ"ר :

עוד לפרשת שקלים

דהבין הענין מה שזוהו הבורא י"ת שיתן כ"א מישאל מחלית

אזינו ע"ה בעולם שעל ידו יתפרסם גדולתו והאבנתו וחסדו
 הגדול בעולם ויהי דבוק באהבת שמו י"ת ב"ה אזי מגדול
 התענוג והשעשועים אשר לפניו י"ת האליל בעלמ' דאלימותא
 קדישא וגלף גליפו כח כזה תמס כביכול ביד ימין והס
 ירופי אחוץ של שנות הקדושים ה' חלקיו ה' שסס י"ד
 אותיות וכן י"ת כשראה שיהי ילחק בעולם אשר יהי דבוק
 ביראתו ועבוד בדביקות גדול ופחד עלה התענוג לפניו ונברא
 מזה כביכול בכל העולמות כח כזה שסס בחינת ומידת י"ד
 שחאל שסס ירופי אותיות של שנות הקדושים הנקראים
 כ"זו בתוכס"ז כח"ז כידוע למביני מדע וכן יעקב אזינו ע"ה
 הוא בחינת ומידת הגוף כביכול עמודה דאמלעותא וכן
 פרע"ה היא בחינת ומידת דעת העליון והכל הוא
 דרך ה"ל כשהסתכל שיהיו סנהדרין בעולם לדיקים
 גדולים והס נקראים עיני העדה לעיין ולפקח על עסקיהם
 מה שסס לריכס ולהדריכס בדרך ישרה לפניו י"ת אזי
 מגדול התענוג והשעשועים שקיבל מזה ברצונו הקדום האליל
 וברא כמות כזה בעולמות והס בחינת ומידות עינין דמלאכא
 כביכול וכן כל המדות וכמות עליונות ותוארים כביכול הכל
 מתאר ונמשך ונעשה ע"כ גודל השעשועים והתענוג
 שעלה לפניו ברצונו הקדום מהלדיקים שיהיו בעולם בגין
 דאלו י"ת עבר ועמד שוין הס וכן כשהסתכל והבין שיהיו
 משה ואהרן בעולם שיהיו כ"כ דבוקים באהבתו ויראתו י"ת
 עד שלא יהיו נחשבים בעיניס מאומה ואמרו ונחמו מה
 אז מגדול התענוג אשר לפניו י"ת מזה כביכול האליל וגלף
 גליפו בטעירו עילאי כביכול ונאלל מזה התענוג שסס
 הקדוש מ"ה שהוא סו"ה בתיגו חלפ"ן והבין ועפ"ז יש
 לפרש הפסוק ועשה ישראל מה ה' חלקך שאל מעמך
 שיהיו מה שהשיית ב"ה וב"ש נקרא בשם מ"ה וגם מ"ה הוא
 מספר אחד שיהיו מה שמתאר בכחותיו זו של אחד כביכול
 הוא שאל מעמך ר"ל שם מושאל מעמך מחמת השעשועים
 שעלה ברצונו הקדום ממעשה הלדיקים הדבקים באהבתו
 ויראתו וזהו כ"ה ליראה ולאחכס אותו ולדבקה בו כו' ועפ"ז
 יתבאר הפלוגמא שיש בין הרמב"ם ז"ל ובין בעל עבודת
 הקדוש ז"ל ושאר ס' הקדוש ושאר המקובלים דהנה הרמב"ם
 כתב שאלו התוארים שאלו מתארין הש"י כביכול כי הוא
 שם מושאל מאתו אבל בעולם העליון אין שום ח' מאלו
 התוארים (שאלו מתארים הש"י כביכול) והכחות כלל
 ותפסו עליו המקובלים ז"ל האמנם שיש כביכול ממש אלו
 התוארים והכחו' בכל העולמות ולדרכיו ה"ל חלו ואלו
 דברי חלקים חיים ושיהם חמת כי כשראה ברצונו הקדום
 להאליל לברוא עולמות העליוני' אזי מגדול השעשועים והתענוג
 שעלה לפניו ממעשה הלדיקים גלף גליפו וחקק חקוקו כוחות
 ותוארים ממש כמו שיחדשו פעולתם הסם שלא ה' עדיין
 התערוותא דלתתא כיון שאלו י"ת עבר ועמד שוין הן כו' והז'
 ה"ק בבחינת השאלה מאתו וכמו שכתב הרמב"ם ז"ל אבל
 באמת נשאר ונתאר כביכול ממש אלו התוארים והכחות
 בעולמות

לית השקל דווקא . העשיר לא ירבה והדל לא ימעט .
 להס כופר נפש לך לכפר על נפשותם וגם יפלא
 במדרש שנתקשה משה . הלא כל אשר יש לו
 יתן בעד נפשו והראה לו מטבע של אש מתחת כסא
 בצדד ואל' כזה יתנו . ולריך להבין במה נתישב בזה
 היות של תשרע"ס . והנה כבר נאמר על מלוא זו טעמים
 ונפלאים חמיתים וסודות גדולים וגם חזי אמרתי
 טעמים . אכן עתה נבאר דרך האור החיים הקדוש
 לזה לזה הקב"ה ליתן דווקא מחליט השקל להראות בזה
 חובתו חובת קודש לישראל בני חל ח' שכביכול קוב"ה
 חל ח' חיון . וכשח"ו בא האדם לירי חטא ועבירה
 הוא נפרד ח"ו ממקום חיבורו בקודש ושאר כביכול
 מחליט פלג גופא . ולזה לזה הש"י ב"ה שיתן כל
 מהס תרומה לך שיהיו שירים לך אותו המחליט
 מרד בכרי שיהי בחבורה ויחודה חרף ברזא דאחד . וע"ז
 מונה לוח הש"י ליתן דווקא מטבע שסס מחליט עלי'
 הסוונה בודדו יסיה לו כופר נפשו ע"כ תוכן דבריו
 . ונבא לבאר הדברים ולהרחיב הדברים קלת .
 יתבארו כמה דברים נפלאים וסודות עליונות
 קוב"ה וישראל ואורייתא חד חיון . הנה כתיב
 כחוסס על לבך . ואיתא בזה"ק שבקשת כ"י לפני
 לשם חותם עכ"ז נשאר עדיין הרשימה והחקיקה וכן
 חלל הבורא ב"ה וב"ש כביכול . ולהבין זאת נקדים
 שמתרתי כבר על פסוק . ועתה מה ה' חלקך שאל
 כ"ה ליראה וכו' ולדבקה בו דהנה אלו מתוארים
 ב"ה וב"ש הנכבד והגורא בתוארים של אדם כביכול
 עיני ה' ומעשי ידיו ואזני ה' וכן שאר תוארים ואיברו
 והחך אלו יבוליס לתאר אותו בשום תואר ודמות
 ח' ח' לו שום דמיון ותמונה והוא מושלל מהשגס . ואל'
 דמיון אל ומה דמות תערכו לו ואך שייך כביכול לתאר
 ח' של אדם . ובהעיר לב י"ל דרך הנכון בדברים
 ימים מלואחסיס דהנה חלל הבורא י"ת עבר והס ועמיד
 סס וכשעלה ברצונו הקדוש והפשוט לברוא את העולמו'
 בריאת העולמות ה' בשביל ישראל שנקרא ראשית
 הססתכל והבין שיהיו לדיקים גדולים בעולם שיהיו דבוקים
 ותו והאבנתו ויראתו אזי מגדול התענוג והשעשועים אשר
 לפניו כביכול ברצון הקדום כשהאליל עולמות עליונים
 דחיון וברמזו סד בסן חיון וחיוסו סד בסון ואז'
 סל גלף גליפו וחקק חקוקו . אלו הכחות אשר יעשו
 ח' ח' הלדיקים שיהיו בעולם והסם שלא ה' אז עדיין
 דלתתא עכ"ז כיון שעבר ועמד שוין סס לכך
 בתחשבה לפניו י"ת ברצון הקדום והפשוט התענוגים
 ששועים ממש כמו שיהי לעתיד . וכן כשרא ויר את
 גלף גליפו חלו הכחות ממש שיחדשו הלדיקים
 בעולם . ויהיו כשהסתכל וראה כביכול שיהי אברקס

דלת

בעולמות העליונים : כדברי המקובלים ז"ל והבן ועפ"י יש
 לפרש מה דליתא בתמי' אבות דע מה למעלה ממך עין רוחא
 ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים : סיינו כל התאחרים
 והמדות וכמות שנבנות עליונות הכל הוא רק ממך מתעשה
 הדיקים עין רוחא ואוזן שומעת : וכל מעשיך בספר נכתבים
 סיינו כביכול גלף גליונו בעולמות עליונים קרישין וכו' : חס
 ג"כ מה שביקשה כתי' לפני הקב"ה שימני כחותם על לבך וכמו
 דליתא בזה"ק סיינו שימני כחותם על לבך וכמו דליתא
 הדיקים לקבל תענוג מהם וכמו שנתבאר : והוא ממנו בחינת
 חותם כביכול : והוא ג"כ כטבע שטבעו חכמים צברות סיינו
 ע"י שאדם עושה ברכה הן בתפלה הן על ד"א ועושה אותה
 ברכה כזוונת הלב וביראת שמו ית' ובדיקות גדול אזי נעשה
 ונברא כביכול מאילו הרופי' אומיות של הברכה מטבע
 וחומס וגליפין כ"ל : והוא ג"כ הפירוש מטבע של אש שהראש
 הקב"ה מתחת כסא כבודו ית' : סיינו החקוקים והגילופין
 והכחות שנאללו מתעשה הדיקים והנה מתעשה הדיקים
 נתקן ונאלל כביכול בחי' קומה שלימה כי יש לדיקים שם
 בחי' מניינס של ישראל : להגילס ולשמרם מכל לער ולרע
 ח"ו והם נקראים בחי' מקיפין והם בחי' נולגתא שהוא
 מקיף את המוח : ואית לדיקוי' צדרא דחינוך בסוד מוחין
 קרישין והם משפיעים לישראל כל ברכאן וכל טובי' ונהורין
 עילאין כי החכמה תח"א את בעלי' וא"י דחינוך ידיו ובסוד
 רגליו וכן נגד כל האיברים : ומכללות מעשיהם הטובים
 נבנה ונאלל כביכול בחי' קומה שלימה לעילא וכן כ"א
 מבני ישראל הוא ג"כ בחינת קומה שלימה בכל הכחות
 והאיברים : וכן אורייתא בכלל ובפרט כי יש בה רמ"ח
 מלות עשה נגד רמ"ח איברים שימנס בחדש : ושם"ה מלות
 לא תעשה נגד הדין שיש בחדש וחסו בחינת כוללת :
 וכן בפרט כי שבת שקול כנגד כל התורה כולה : ומסתמא
 יש בה ג"כ בחי' קומה שלימה וכן כל התרי"ג מלות וכן אמרו
 חכמי' היתוח' שיש בכל אבר של אדם כל הכחות של כל
 האיברים : ואמרו שאפילו בעין שהוא אבר קטן יש בו שם
 גידים אך שם דקים מאוד וא"א להכיר אותם וכן כשארם
 קורא ק"ש כזוונת שלימה ודיקות גדול אזי נעשה מזה
 ג"כ כביכול בחינת קומה שלימה : כי אית תריסר חבין דרזא
 דימדיח קרישא ופרשה ראשונה של קריאת שמע הוא נגד
 שם של מ"ב הק' והיה עד ושמתם הוא נגד שם של ע"ב
 הקדוש ובין הכל הוא רמ"ח חבין והם בחי' ראש ידיו ורגליו
 וכל קומה שלימה : וכמו שמבואר בכתבי האר"י הקדוש
 זל"ה : והכל הוא לידע ולהודיע גודל אהבתו וחסדו ית'
 אל בניו ואל עמו : וגודל התענוגים והשעשועים שקורא ית'
 מקבל ממלות התורה שעושים הדיקים : שכל דור ודור עד
 שנאללו ונברא כביכול ממס אילו הכחות בעולמו : עליונים
 וכולא בגין דאורייתא וקוב"ה וישראל כולסון חד אינון והבן
 וכמו שנתבאר ש"י מלות התורה נעשים ישראל דבוקים
 מחוברים ממש כביכול להבורא ב"ה וב"ש הנכבד והנורא

והוא בחינת שקל שלם שהוא עשרים גרה תרין יודין משם
 ס"ה הקדוש ויוד משם ארנ"י : והנה כל הדורות מישראל
 שהיו והוא עמיד להיות כולם היו כלולים בחדש"ר : ח
 יש דור שהיה כלול בבחינת ראשו של אדם"ר ויש בעיניו ויש
 בידיו ובאצבעות ידיו והנוף והבטן ורגליו ועקביים עד דור
 שהיה בעקבות דמשיחא וכן כ"א מישראל היה כלול בחדש"ר
 באותו אבר ולפי מדריגתו והנה כשארם בא לי
 חטא ופנס ח"ו : כללות ישראל ג"כ נפרדו ח"ו ממקום
 חיבורן ושרשן בקודם ונעשו ח"ו כביכול בחי' פלג גופא
 והתיקון ע"ז שיעשה האדם תשוב' שלימה כלב ויתקן חס
 עוות וידבוק עלתו לכללות ישראל והכללות יתחברו לשרש
 בקודם : וזוהי יתחבר האהל להיות אחד : וברא דאחד
 ולזה כשחטאו ישראל במעשי העגל ככלל ובפרט ונעשה
 בחינת מחלית : ור"ה הבורא ית' יתחברו ויתקברו להיות
 אחד וברא דאחד לזה ליוה שיתן כ"א מישראל מחלית השקל
 להשכה שהיה במקדש : וזוהי נתחבר כ"א עם כללות
 ישראל : ודוקא מטבע ששם מחלית עליי' וכו' ומתרוםת
 השכס הקריבו קרבן ריח ניחוח לך : וזוהי נתחברו למקור
 ושרשן הרמס בקודם לחבר האהל להיות אחד ובתחלה נתקשר
 משם רבינו ע"ה בזה מה יועיל זה לכפר על נפשות וזוהי
 הראשו הקב"ה מטבע של אש מתחת כסא כבודו ית' סיינו
 הבחי' קומה שלימה אשר נאלל ונגלף ע"י מעשה הדיקים
 וקוב"ה ואורייתא וישראל חד אינון : וזוהי תירץ לו קשישין
 והמשכיל יבין ודא הוא ג"כ סוד הנסירה (כי מקודם הוא
 בבחינת דו פרופין וכשריף להיות הולדה מזה נעשה נסירה
 כביכול ונעשה בקוד פניס בפניס) ועפ"י ה"ל רמזו בחדש
 גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעמיד המן הרשע
 לשקול לגמי המלך לפיכך הקדים שקליהם לשקליו : סיינו
 שהקדים כביכול שקליהם ברזונו הקדוש כמבואר
 והבן : והנה בזמן שאין לנו בהמ"ק על מכונו
 ואין לנו נותנין שקלנו לכפר על נפשותינו ע"כ ונעלמם
 פריס שפתינו וכשאו קוראין פרשה זו בשבת פי שקלם
 ביראת שמו ית' ב"ה וב"ש ובדיקות גדול נעשה ונתקן כוונת
 ה"ה חכ"י

שמעתי מאדומי הרב כ"י על הא דאמרו חז"ל נש"ה
 לעולם יכנס אדם אדם שיעור שני פתחים שנאמר
 לשמור מזוזות פתחי לשקוד על דלתותי כו' דהנה שני חשוקות
 בעולם א' חשוקה נכבדת של הבורא כל העולמים לנתי
 כמו שנאמר פתחי לי חסותי כו' וכמו שאמרו חז"ל פתחי לי
 פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם שערים גדולים ונש
 יש בקשה וחשוק' אשר כתי' מבקשת מהבורא ב"ה כמו שאמר
 דוד המלך ע"ה פתחי לי שערי צדק אבוא בס אודה ית'
 דכנסת ישראל מבקשת מהבורא שיפתח להם שערים שמה
 יכולה לעבוד אותו ולהודות לו והוא פתחי עולם : אך עיי'
 הדבר הוא שרריך האדם לקרב שני פתחים ב' החשוקות
 אחד אל אחד אהבת ישראל להבורא ב"ה כי כ"ז שלא קר

זה

נדבה רוחנית רק זהב וכסף שהוא גשמי נדבה מ"ת בזה
 שיתקשרו את עלמם והיה להם קרבות עם הלדיק במה
 שיהיו מתכספס ומוה גם הם יתקשרו ויתעטפו בנדבת הלדיק'
 אשר מתנדבים לבס ובוה יהיו מקושרים כל הכני בהסם
 ב"ה ע"ז :

במדבר

ויקחו לי תרומה ה"ד כי לקח טוב נתתי
 לכם תרומתי אל תעזבו אדם לוקח מקח יש
 לו כסף אבל אין המוכר נמכר עמו אמר הקב"ה לישראל מכרתי
 לכם את התורה נתמכרתי עמה ה"ד ויקחו לי כו' ושרש
 הדבר הוא דהכתוב תזכיר שתי בחינת נבי נחיתת התורה
 לשון מכירה כמו דכתיב כי לקח כו' ונחתי לכם כו' הוא
 לשון מתנה אך בחמת ר"ה לזכות את ישראל לכך נתן להם
 את התורה בכל מיני יפוי כח ד"ש דברים שמתלת מתנה
 חשובה מן המכירה דידוע דכל הנותן בעין יפה הוא נותן
 משא"כ במכר : וגם יש דברים שמכר יפה מן המתנה כמו
 שנבחר בש"ע פושן משפט : והקב"ה נתן לנו את תורתו
 בכל אופן היותר מועיל לדברי חז"ל ומסר לנו כל הסמרי
 תורה ורזין דאורייתא כדי לזכות אותנו והנה ידוע דכל
 התורה שמוטו של הקב"ה ר"ל כמותו של הש"י אשר לנו
 קוראים ומכניס להש"ת : כי א"ח לאדם לנכות ולקרות את
 השם ב"ה זולת בכוחותיו ופועלותיו כמו רופא חולים מחי'מת'
 מרבה לסלוח : וכדומה ואלו הכנויים אלו קוראים אותו ית'
 וכן כל התורה כל חיבה וחיבה מורה על כח שש"י ית' וכשאלו
 קוראין את שמו אז חיקף אלו מעוררין הכח העליון ופועלין
 מה שאנו חפלים וידוע תרומה נקרא ראשית וישראל נקראו
 ראשית והתורה נקראת ראשית ע"ד הכתוב ראשית דרכו
 וכבר כתבנו לעיל דהאדם צריך להפריש המזבחר והמשבוח
 דהיא ראשית דבר צריך ליתן לנבוס חלק אחד היפה דהוא
 האחדות אשר סליק לנבוס : וכשהאדם מפריש הראשית
 מכל דבר אז הוא מריס במחשבתו כל מיני ראשית מריס
 ראשית ישראל וראשית התורה : כי ראשית כולל כל מיני
 ראשית והמון עם אס שאין להם שכל להבין זה במחשבתו
 ולהריס כל אלה להסם מ"מ על כזה אמרו חז"ל ב"ד
 מתנה עליהם ור"ל שהלדיקים שדבר אשר הם מפרישין
 הראשית וחלק האחדות ומחברין החלק אל הכלל אז הם
 מכווין להעלות כל העובדות של כלל ישראל כל התנועות
 והלדיקות אשר ירימו בני ומפרישין הראשית וחלק האחדות
 ומחברין את השורש כי כלס בחכמה נעשן דהוא כוללת כל
 דבר והוא רישא לכל ראשין ומחשבה סתומה דהיא ראשית
 המחשבה ראשית חכמה יראת ד' ואז כשהאדם מחבר ראשית
 התחתון ומעלה אותו אל שורשו דהוא ראש העליון אז האדם
 יכול למשוך מ"ס ממקור החכמה כל מיני השפעה וטובה
 לכניי כל מיני חסדים טובים וישועות לכניי ח"ש ויקחו לי
 תרומה כו' מאת כל ר"ל כשתתן התרומה ותלוונו להפריש
 הראשית החלק המיוחד והמשבוח ולחברם אל הכל חסו
 מאת משורש של כל הי"ל אשר ידבנו לבו כל מה שלבו

שלו

אל זה לא נשלם התענוג ורלון העליון אבל כשבאו הפתחי'
 נשק זה בזה אזי נשלם התענוג : וממילא משפיע כבורא
 הוא לכנסת ישראל רמימא דנפשא וכל טוב וכל מיני
 משפעות קדושות והנה על ידי מי נתקדשו שני הפתחים
 הלדיק שהוא שושבינא דמטרוניתא להתייחד עם דודה
 והנה הפתחים הי"ל כל זמנשאינס מחוברים הם בבחי'
 לית וכשבחי' לירי קירוב ודביקות השערים זה בזה אז נחברו
 משתה מהם מ"ס סתום ו וכשהלדיק מעורר שני הפתחים
 הסתום ואז נתרבה השפע ינמשך קו החיות אל תוך
 ונעשה ד' חסו פירוש הש"ס לעולם ינוגם אדם
 שני פתחים ר"ל שיראה כל אדם לקרב במעשיו
 טובים אל הב' פתחים ר"ל לקרב במעשיו הטובים להדרי'
 את של כניי להבורא ב"ה וע"ז מביא ראי' מן הכתוב לשמור
 מצוות פתחי' לסקוד על דלתותי ר"ל שיהא הלדיק שוקד על הב'
 ליתן הי"ל לעשות אותם ד' למשך בן קו החיות ושפע
 הקדושה והבן :

פרשת תרומה

בפסוק

ויקחו לי תרומה מאת כל איש כו' וחת
 התרומה כו' י"ל ע"ד הרמז דהנהג ידוע כי
 היה ה' יור עולמים כי בשני אותיות אלו נבראו הב'
 הממות עולם הזה נברא בה' ועוה"ב נברא בידו . וידוע
 ויקר התרומה הוא מה שמפרישין חלק היפה מן כל דבר
 שמתקריבין מכל הקרבנות החלב דהוא המשבוח לנבוס וכל
 המשובח והחשוב יותר אלל האדם צריך להקדישו לשמים
 ע"ד בני אנושים לדיקים כל עסקי עוה"ז אינם נחשבים לכלום
 עיניהם והמזבחר שבעיניהם הוא עבודת השם להיות
 זקן ברוחניות של הפולמות העליונים הקדושים : גם אלל
 עת עם התנושמים בחאוות העוה"ז ויקר הוא בעיניהם
 מדת הממון זהב וכסף כל אחד צריך להפריש לנבוס וליתן
 מה שחשוב אללו ויקר בעיניו כ"ח לפי דרכו הלדיק בעבוד'
 ימית וההמון עם בתענוגי הגשמי : וז"ש דבר אל בני
 ישראל ויקחו לי תרומה ר"ל שמכוללת כניי של המון עם
 הם תוכל ליקח נדבה והתרוממות לחלק הנבוס להיות
 גלי לבחי' עולם הזה : וח"ש תרומה תרוס ד' שעל ידי
 תרומת עולם המעשה על ידי נדבה הגשמות . אבל מכל
 ד"ש אשר ידבנו לבו ר"ל מי שיש לו לב טוב מי שלבו
 יצוק לשמו ית' מזה תקחו את תרומתי ר"ל תרומת י"ד
 מזה הלדיק תוכל ליקח התרוממות לעולם הבא הנברא
 בידו וכל אחד יתן הכתוב אללו ח"ש וחת אשר תקחו מאתם
 זהב וכסף ר"ל שאלל כלל ישראל המוניס ואללם הוא חשוב זהב
 וכסף את החשוב אללם נדבה גשמיות :

י"ל שע"י שאתם תקחו מאתם זהב וכסף כו' ר"ל
 במה שהלדיקים לוקחים זהב וכסף מהמון עם ע"זיהי'
 להם גם כן עלי' והתרוממות אף שאין להם נדבה לב

ודיין משתל
 ח"ר . ח
 בעיניו ויש
 י"ס עד ד
 ל בחלסי
 בח ל
 י"ו ממק
 פלג נופת
 ויתקו ח
 ברו לשרש
 ח דחבר
 רט ונעש
 קרבו לה
 נחלית הש
 עם כלל
 ומתרו
 נברו למק
 חלה נתק
 שפוחת ו
 דו ית' י
 ה הלדיק
 לו קשי
 יקודס ה
 עשה וס
 וזו נחמ
 המון הר
 י"ו . י
 כמבחר
 מכונ
 י' ושלמ
 פי שקל
 זקן סבו
 זכ"ל גש
 חס שח
 שני תש
 ימים ל
 ל פתי
 דוליס ו
 כמו ש
 חודה י
 יס שח
 חך עיר
 התשוק
 שלח ק
 זה